

Møder, og jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse den Passus, det ærede Medlem har hentydet til.

Formanden: Jeg finder det rigtigst, at man ikke fordyber sig i Udvalgets Forhandlinger.

Pürschel: Jeg gør det af Hensyn til det ærede Medlem Hr. Rode, som selv har fremdraget det, efter at jeg underhaanden har vist ham denne Udtalelse.

Formanden: Jeg fastholder min Hensynstilling om, at man ikke drager Udvalgsforhandlinger ind i Debaten.

Pürschel: Jeg skal saa bøje mig for dette. Jeg betragter det som et Minus for det ærede Medlem Hr. Rode, at jeg ikke maa faa Lov til at nævne denne Udtalelse, Udtalelsen er nemlig ikke rigtig gengivet. Det ærede Medlem Hr. Rode har nu sagt, at denne Udtalelse var temperamentsfuld, og jeg skal derfor blot sige, at man altsaa altid i Fremtiden, naar det ærede Medlem Hr. Rode taler, maa spørge sig selv: Er dette nu en Udtalelse, som det ærede Medlem fremtidig vil hæfte ved, eller er den temperamentsfuld?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg sagde, at det, der var tillagt mig som en Udtalelse om Paritet, ikke kunde være det, eftersom det var et Udtryk for, at det eneste rigtige var Shilling-Kronen, men tillige som et Udtryk for Tvivl om, hvorvidt det kunde lykkes at gennemføre den. Det staar fast.

Jeg har dernæst at sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han tager fejl, hvis han tror, at jeg har nogen helst Hensigter med Hensyn til politisk Spekulation i hans Stilling i denne Sag, thi den er jo ganske klar. Det ærede Medlem siger nu til mig: Naar det ærede Medlem Hr. Rode stemmer for disse Minimumskurser 86—89, saa har Spekulationen, hvad den ønsker, men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, hans Partiformand, som sidder lige foran ham, stemmer jo ogsaa for 86—89 og giver altsaa ogsaa Spekulationen, hvad den ønsker. Det er derigennem ganske klart, at der er en Væsensforskel paa de Opfattelser, som de to ærede Medlemmer har, og det er kun dette, jeg har gjort opmærksom paa. Og saa har jeg sagt til det ærede Medlem Hr. Pinstrup: Det ærede

Medlem Hr. N. Neergaard vil jo tillige Pari og vil have dette fastslaaet i Loven, medens jeg siger det modsatte og søger at faa tilvejebragt en Redegørelse, som kan muliggøre det modsatte. Saa staar dog det ærede Medlem Hr. Pinstrup adskilligt nærmere ved mit Standpunkt end ved sin Sidsmands.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at jeg søgte at fremkalde Usikkerhed. Der er ingen anden Usikkerhed i det, jeg udtaler, end den, som fremkommer ved Bestræbelsen for, at Kronen ikke skal kunne gaa op til 97, og saa vidt jeg forstaar, vil hverken de Konservative eller Venstre ønske, at Kronen i den nærmeste Tid gaar op i 97. Under den Bundkurs, som Loven fastslaar, kan man ikke gaa.

N. P. Jensen: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt vel vogte mig for at optage en lang Debat om Valutaforholdene, idet jeg i saa Henseende vil henvise til mine Udtalelser, da vi drøftede Spørgsmaalet for ca. 1 Aar siden. Og den Stilling, jeg indtog den Gang, har jeg i Hovedsagen ikke nogen som helst Anledning til at ændre ved. Jeg maa sige, at jeg ogsaa i det store og hele er ret vel tilfreds med den Udvikling, der har fundet Sted senere; at den har været hurtigere end ventet og maaske ogsaa hurtigere, end det paa adskillige Omraader kunde være gavnligt, skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg føler, at nu, da vi er naaet op til en Krone med en Guldværdi af et Par og halvfems Øre, vil noget af det værste være, hvis det kunde komme til at slaas tilbage, og vi saaledes skulde til igen at vandre den møjsommelige Vej opefter. Derfor er jeg af den Formening, at vi skal have Bundkursen hævet saa højt, som vi efter Omstændighederne er i Stand til, og derfor er jeg for saa vidt særdeles tilfreds med Lovforslaget, som det foreligger, fordi det hæver Bundkursen. Men jeg staar paa samme Standpunkt, som jeg udtalte klart i Fjor, at jeg gerne havde ønsket, den var lidt højere. Det sagde jeg i Fjor, og det samme siger jeg i Aar. Vi staar i Øjeblikket ved en Krone paa 92—93 Ø., og det er muligt, at vi ikke kan faa Bundkursen sat højere end til 88¾ Ø., men jeg havde, som sagt, gerne set, den var blevet sat højere op, fordi jeg mener, at alle Kræfter bør sættes ind paa, at den ikke slaar tilbage igen, og vi eventuelt igen skal vandre den møjsommelige Vej opefter. Nu er jeg fuldstændig enig med ærede Medlemmer, som har talt om, at Usikkerhed er noget af det værste,